Dosar nr. 4-36/2026
4-26027677-48-4-05032026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

31 iulie 2026 **orașul Călărași**

Judecătoria Strășeni, sediul Călărași,
Instanţa de judecată, în următoarea componență:
Președintele şedinţei, Judecător, dl Dorin Casapu
Grefieri, dna Ecaterina Rău și Veronica Gavriliță

În lipsa:
Făptuitorului, dlui Ion Popa
Agentului constatator, dlui Vasile Chiriac
Victimei, dnei Zinaida Popa

Procedura de citare legală respectată.

examinând în şedinţă de judecată publică, cauza contravențională de acuzare a dlui Ion Popa, născut la *****, număr de identificare - *****, domiciliat în *****, ***** *****, în comiterea contravenției prevăzute de articolul 318[1] din Codul contravențional,

La pronunțarea hotărârii nu s-au prezentat victima, făptuitorul și agentul constatator.
Termenul de examinare a cauzei:
05.03.2026-31.07.2026

a c o n s t a t a t:

Fapta incriminată:

1. La 03 martie 2026, ora 14:15, de către agentul constatator, dl Vasile Chiriac a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința dlui Ion Popa privind comiterea contravenției prevăzute de articolul 318[1] din Codul contravenţional, pentru faptul că, la 21 februarie 2026, ora 13:12, dl Ion Popa, a telefonat prin intermediul rețelei telefonice Whats App pe soția sa dna Zinaida Popa, pe care a înjurat-o și a amenințat-o cu răfuială psihică, prin ce a încălcat ordinul de restricție de urgență înregistrat cu nr. 19, emis pe data de 21 februarie 2026.

Procedura:

2. La 05 martie 2026, conform art. 393 alin. (2) din Codul contravențional, cauza contravențională a fost înregistrată la Judecătoria Strășeni, sediul Călărași.
3. Potrivit articolelor 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenția prevăzută la articolul 318[1] din Codul contravenţional, se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesul-verbal cu privire la contravenția prevăzută la articolul 318[1] din Codul contravenţional, se remite spre examinare în fond instanţei de judecată competente.
4. Totodată, potrivit articolelor 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravențional, cauza contravențională este de competența Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași.

Argumentele participanților la proces:

5. Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Călărași, dl Vasile Chiriac, nu s-a prezentat în ședința de judecată din 16 iulie 2026, deși a fost informat de ședința de judecat, confirmat de avizul de primire a citației din 01 iulie 2026 (f.d. 27). Totodată, nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale și nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa sau amânarea ședinței de judecată.

6. La ședința de judecată din 16 iulie 2026, făptuitorul, dl Ion Popa nu s-a prezentat deși instanța a întreprins măsuri de citare a acesteia, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 28). Totodată, dl Ion Popa nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale și nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa sau amânarea ședinței de judecată.

7. Victima, dna Zinaida Popa nu s-a prezentat deși instanța a întreprins măsuri de citare a acesteia, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 29). Totodată, nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale și nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa sau amânarea ședinței de judecată.

8. Pe baza art. 455 alin. (2) și (3) din Codul contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei contravenționale în absența făptuitorului, victimei și a agentului constatator.

Probatoriul administrat:

9. Înscrisurile care au fost cercetate în ședința de judecată:

- procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 538942 din 03 martie 2026 **(f. d. 1);**
- înștiințarea la serviciul de urgență 112 din 21 februarie 2026, ora 14:47, în care este menționat că la 21 februarie 2026 a fost recepționat un apel telefonic de la dna Zinaida Popa, locuitoare a *****, care a comunicat că soțul dl Ion Popa are ordin de restricție de a nu se apropia de casă, însă a sunat-o și a amenințat-o că o să vină și o va amenința fizic **(f. d. 2);**
- plângerea din 21 februarie 2026, formulată de dna Zinaida Popa, în care a solicitat de a fi luate măsuri cu soțul său dl Ion Popa care la data de 21 februarie 2026, ora 14:47, a încălcat ordinul de restricție emis la data de 21 februarie 2026, a telefonat-o și a amenințat-o **(f. d. 3);**
- procesul-verbal de audiere a victimei, dnei Zinaida Popa, din rezumatul căruia, rezultă că la 21 februarie 2026, ora 13:12, soțul său dl Ion Popa cu care locuiește de 4 ani și 6 luni, avea ordin de restricție din data de 21 februarie 2026 pentru o perioadă de 10 zile. A telefonat-o prin intermediul rețelei telefonice Whats App pe soția sa dna Zinaida Popa, pe care a înjurat-o și a amenințat-o cu răfuială psihică că va veni pe neașteptate în casă și o va agrea fizic, ultimul fiind conștient că are ordin de restricție și nu are voie să o sune sau o contacteze în oricare mod **(f. d. 4);**
- chestionar de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie din 21.02.2026 **(f. d. 5);**
- chestionar de evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie din 21.02.2026 (f. d. 6);
- raport cu privire la prelungirea termenului de examinare a cererii (plângerii, petiției, înștiințării telefonice), **(f. d. 7);**

- ordin de restricție nr. 19 din 21.02.2026, ora 11:58, prin care s-a constatat că dna Zinaida Popa a fost amenințată de soțul său dl Ion Popa **(f. d. 8);**
- procesul-verbal de audiere din 03.03.2026 a persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, dl Ion Popa, care a declarat că 21.02.2026, a telefonat prin intermediul rețelei telefonice Whats App pe soția sa dna Zinaida Popa și i-a spus că dorește să vorbească cu copii, mai mult a menționat și faptul că nu a numit-o pe soție cu cuvinte necenzurate și nu a amenințat-o cu răfuială fizică. Cunoștea că are ordin de restricție din data de 21.02.2026 până la data de 03.03.2026, să nu se apropie de soție și să nu vorbească cu ea. **(f. d. 9).**

Legislația relevantă:

10. Articolul 7 din Codul contravenţional, stipulează că persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

11. Articolul 8 din Codul contravențional, reglementează principiul răspunderii personale și prevede că persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.

12. Articolul 10 din Codul contravențional, prevede că contravenția o constituie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

13. Articolul 375 alineatele (1) – (3) din Codul contravențional, reglementează prezumția nevinovăției și prevede că persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

14. Articolul 381 alineatele (2) – (4) din Codul contravențional, stipulează că orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care să acţioneze în conformitate cu prezentul cod. Autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

15. Art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, reglementează că procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

16. În conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) din Codul contravențional, contravenţiile prevăzute la 318^1 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei.

17. Potrivit art. 400 alin. (5) din Codul contravențional, procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute 318^1 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

18. În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

19. În sensul articolului 375 din Codul contravențional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atât timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul

prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

20. Potrivit art. 462 Cod contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții:

a) soluția privind încetarea procesului contravențional; sau

b) soluția cu privire la vinovăția persoanei de săvârșirea contravenției imputate şi, după caz, la stabilirea sancțiunii contravenționale, la aplicarea măsurii de siguranță sau la înlăturarea executării sancțiunii.

Jurisprudență relevantă:

21. În jurisprudența sa, în cauzele *Ziliberberg contra Moldovei*, 01 februarie 2005, § 35 și *Anghel contra României*, 04 octombrie 2007, § 52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că acestea întrunesc condițiile pentru a fi considerate acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

22. Instanța de judecată reține că, din perspectiva Convenției Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenționale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale în privința dreptului la un proces echitabil, între care și prezumția de nevinovăție prevăzută de paragraful 2 al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

23. Totodată, pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzație în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenție.

24. Punctul de plecare în examinarea aplicabilității laturii penale a art. 6 din Convenție rezidă în criteriile enunțate în cauza *Engel și alții împotriva Țărilor de Jos*, 1976 (pct. 82-83):

- încadrarea în dreptul intern;
- natura infracțiunii;
- gravitatea pedepsei pe care persoana în cauză riscă să o primească

25. Acestea sunt criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții Europene pentru a se vedea dacă o acuzație constituie „acuzație în materie penală”.

26. În prezenta cauză acțiunile făptuitorului au fost încadrate pe baza articolelor 318^1 din Codul contravențional, care în sensul acestei legi reprezintă fapte – acţiuni sau inacţiuni – ilicite, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, activității autorităţilor publice, dar indirect afectează și securitatea persoanelor în favoarea cărora le-au fost emise ordine de restricție și este pasibilă de sancţiune contravenţională muncă neremunerată sau arest contravențional.

27. În ceea ce privește sancțiunea, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. În speță contravenția se sancționează inclusiv cu arest contravențional, ce automat o încadrează într-o acuzație în materie penală.

28. Astfel, având în vedere cele trei criterii menționate mai sus, contravenția de care este acuzat făptuitorul reprezintă acuzație în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta

beneficiind de prezumția de nevinovăție. Prin urmare, sarcina probei îi revine agentului constatator.

29. Pentru respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigențele art. 6 din Convenție și prevăzute de Codul contravențional, s-a oferit posibilitatea de a prezenta probe către ambele părți.

Aprecierea instanței de judecată:

30. Audiind declarațiile făptuitorului, dlui Ion Popa și a victimei, dnei Zinaida Popa, studiind materialele cauzei contravenţionale, descrise în pct. 9, *supra*, instanţa de judecată constată că în cadrul cercetării judecătoreşti a fost demonstrată vinovăția dlui Ion Popa în comiterea contravenției prevăzute de articolul 318[1] din Codul contravențional.

Referitor la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție:

31. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „*ad validitatem*", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

32. În acest context, procesul-verbal cu privire la contravenție trebuie să corespundă cerințelor prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, în caz contrar, prevederile din art. 445 alin. (2) și (3) din Codul contravențional, sancționează prin nulitate absolută sau relativă omisiunile admise la întocmirea proceselor-verbale.

33. Totodată, instanța menționează că procesul-verbal cu privire la contravenție, potrivit dispozițiilor din art. 442 din Codul contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, iar fapta trebuie descrisă în așa mod, încât în acuzarea să-i fie clară făptuitorului.

34. Verificând procesul-verbal din 03 martie 2026, instanța de judecată constată că agentul constatator a respectat, de principiu, cerințele de conținut prevăzute la art. 443 alin. (1) lit. a)- h) din Codul contravenţional.

35. De altfel, instanța de judecată observă că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezenţa făptuitorului, dlui Ion Popa, care a recunoscut vina în comiterea contravenţiei de care este acuzat și nu a formulat obiecții, ce se confirmă prin semnăturile acestuia în rubricile corespunzătoare din pct. 12 și 18 din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție (f. d. 1).

Referitor la temeinicia procesului-verbal și fapta contravențională:

36. În şedinţa de judecată, pe baza probelor administrate de agentul constatator, cercetate în ședința de judecată, descrise la pct. 9, *supra,* s-a constatat că la 21 februarie 2026, dl Ion Popa, în timp ce era în vigoare ordinul de restricție de urgență înregistrat cu nr. 19, emis pe data de 21 februarie 2026, ora 11:58, prin care a fost obligat să părăsească domiciliul comun cu victima pentru un termen de 10 zile, aproximativ la orele 13:12 a telefonat prin intermediul rețelei

telefonice Whats App pe soția sa dna Zinaida Popa, pe care a înjurat-o și a amenințat-o cu răfuială psihică, prin ce nu a executat cerințele din ordinul de restricție de urgență menționat.

37. Referitor la fapta descrisă de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional instanța de judecată constată că vinovăţia dlui Ion Popa de săvârșirea contravenției prevăzute de articolul 318[1] din Codul contravențional se demonstrează prin probe pertinente, concludente și utile, cercetate în ședința de judecată, descrise în pct. 9, din această hotărâre, în coroborare cu declarațiile victimei, dnei Zinaida Popa descrise în pct. 9 din prezenta hotărâre, care a declarat că *„după ce a fost emis ordinul de restricție, soțul Ion Popa a telefonat prin intermediul rețelei telefonice Whats App pe soția sa dna Zinaida Popa, pe care a înjurat-o și a amenințat-o cu răfuială psihică”*, au demonstrat vinovăția dlui Ion Popa în comiterea contravenției incriminate.

38. De altfel, și făptuitorul a recunoscut că a încălcat ordinul de restricție (f.d. 9), pentru că a sunat soția pentru a vorbi cu copii, însă a negat că a amenințat-o pe aceasta. Însă, acest fapt nu înlătură răspunderea pentru faptul că deși avea interdicția stabilită de a nu contacta cu soția (f.d. 8, verso), inclusiv telefonic, dl Ion Popa, a sunat-o pe dna Zinaida Popa. În circumstanțele cauzei, nu are importanță motivul apelului telefonic, pentru că faptul încălcării ordinului de restricție a fost consumat din momentul apelului.

39. În acest context, instanța de judecată menționează că esența ordinului de restricție constă în înlăturarea imediată a agresorului din locuinţa familiei supuse violenţei şi stabilirea unor interdicţii prevăzute de lege, în vederea prevenirii repetării/comiterii actelor de violenţă, garantând astfel siguranţă victimei şi altor membri ai familiei în locuinţa lor şi în afara acesteia (a se vedea articolul 2 din Legea nr. 45 din 01 martie 2007, cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie).

40. Prin urmare, în rezultatul aprecierii probelor cercetate în şedinţă de judecată, din punct de vedere al pertinenței, concludenții și utilității, prin coroborare cu declarațiile victimei, precum și declarațiile făptuitorului, a fost demonstrată vinovăția dlui Ion Popa în săvârşirea contravenţiei prevăzute de articolului 318[1] din Codul contravenţional.

41. În această ordine de idei, instanţa de judecată reţine că, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii.

42. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că sunt necesare măsuri cuprinzătoare, juridice și de altă natură, pentru a oferi victimelor violenței domestice protecție și garanții efective. Obligația statului în cazurile care implică acte de violență în familie ar impune de obicei autorităților interne să adopte măsuri pozitive și un cadru legal adecvat în sfera protecției penale. Astfel de măsuri includ, în special, incriminarea actelor de violență în cadrul familiei prin stabilirea unor sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive. Aducerea în fața justiției a autorilor actelor violente are rolul de a garanta că astfel de acte nu rămân ignorate de autoritățile competente și de a oferi protecție efectivă împotriva acestora (a se vedea, mutatis mutandis, *Eremia v. Republica Moldova*, 28 mai 2013, §§ 56, 73; *Volodina v. Rusia*, 9 iulie 2019, § 78).

43. Astfel, prin ansamblul de probe cercetate în cadrul şedinţei de judecată, descrise și la pct. 9 din prezenta hotărâre, instanţa constată că vinovăţia dlui Ion Popa de comiterea contravenției de care a fost acuzat a fost demonstrată integral, iar în acţiunile dlui Ion Popa se întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de articolul 318[1] din Codul contravenţional și anume - *neexecutarea intenţionată a cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă.*

44. Prin urmare a fost stabilit caracterul veridic al contravenției incriminate și vinovăția dlui Ion Popa în comiterea contravenției de care a fost acuzat.

Referitor la sancțiune:

45. Referitor la sancțiunea ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția săvârșită, instanţa va aplica sancţiunea în limitele prevăzute de lege pentru fapta săvârşită și va ține cont de criteriile de individualizare a sancțiunii, prevăzute de articolele 41- 43 din Codul contravenţional şi anume, de gradul de pericol social al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi de circumstanțele atenuante și agravante, precum și de personalitatea făptuitorului.

46. În privința gradului de pericol social al faptei, instanța observă că contravenția prevăzută de articolul 318[1] din Codul contravențional, săvârșită de făptuitor este îndreptată împotriva activității autorităţilor publice, dar indirect afectează și securitatea persoanelor în favoarea cărora le-au fost emise ordine de restricție. În acest context, instanța de judecată are în vedere că scopul emiterii unui ordin de restricție este de a oferi o protecție efectivă unei persoane împotriva diferitor forme de violență în familie (a se vedea articolul 12[1] din Legea nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie).

47. Cu privire la circumstanțele atenuante, instanța reține recunoașterea vinovăției de către dl Ion Popa în cursul cercetării cauzei contravenționale (f. d. 9).

48. Referitor la personalitatea făptuitorului, dl Ion Popa, are vârsta de 27 ani, neangajat neoficial în câmpul muncii, a absolvit 9 clase (f.d. 9).

49. Circumstanțe agravante, instanța de judecată nu a stabilit și de agentul constatator nu au fost invocate.

50. Totodată, nu au fost identificate circumstanțe care înlătură caracterul contravențional al faptei.

51. Instanța reține că art. 318[1] din Codul contravențional, sancționează neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile.

52. Potrivit art. 41 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante. Faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile prezentului cod.

53. Pentru ca pedeapsa să-şi realizeze funcțiile şi scopul definit de legislator în cuprinsul art. 32 din Codul contravenţional, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei şi naturii sale, gravităţii faptei comise, potenţialului de pericol social pe care în mod real o prezintă fapta contravenţională comisă de contravenient, dar şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa sancţiunii.

54. Instanţa de judecată menționează că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate. Sancţiunile juridice nu constituie mijloace de răzbunare a societăţii, ci de prevenire a săvârşirii faptelor ilicite şi de educare a persoanelor vinovate.

55. Totodată, instanța de judecată reține că, în cazul pedepselor alternative, individualizarea categoriei pedepsei se începe de la pedeapsa cea mai blândă, care întotdeauna

este înscrisă prima în sancțiune conform ierarhiei pedepselor.

56. În acest context, pentru că nu se constată existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în comiterea contravenției este probată prin probe pertinente, concludente și suficiente, ținând cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica și persoana făptuitorului, de lipsa circumstanțelor agravante și prezența celor atenuante reținute în pct. 46-52, *supra*, în temeiul art. 9 și art. 41 din Codul contravențional, instanța de judecată consideră că dlui Ion Popa urmează a-i fi aplicată o sancțiune echitabilă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în limitele sancțiunii prevăzute la art. 318[1] din Codul contravențional și anume de 45 ore.

57. Totodată, instanța de judecată menționează că potrivit articolului 37 alin. (3) din Codul contravențional, în cazul comiterii contravenției prevăzute de articolul 318[1] din Codul contravențional, nu este necesar acordul persoanei pentru aplicarea unei sancțiuni cu muncă neremunerată în folosul comunității. Mai mult, potrivit art. 37 alin. (1) din Codul contravențional, munca neremunerată în folosul comunităţii constă în antrenarea contravenientului persoană fizică, în afara timpului de serviciu de bază la munca stabilită de autoritatea administraţiei publice locale.

58. În acest context, instanța de judecată notează că chestiunea individualizării sancțiunii contravenționale, reprezintă o prerogativă exclusivă atribuită de legislator în competența instanței de judecată, sau altor autorități competente de a aplica sancțiunea contravențională, și, prin urmare, aplicarea unei sancțiuni nu poate fi lăsată la discreția făptuitorului.

59. Așadar, instanța de judecată consideră că sancțiunea sub formă de 45 ore muncă neremunerată în folosul comunități va fi în măsură să asigure realizarea scopului pedepsei contravenționale – corectarea şi reeducarea contravenientului, precum și prevenirea de săvârșire a noilor contravenții atât din partea contravenientului, cât și din partea altor persoane.

60. Totodată, instanța menționează că în speță lipsesc circumstanțe agravante ce ar justifica aplicarea în privința contravenientului a sancțiunii alternative, mai aspre, sub formă de arest, prevăzută de art. 318[1] Cod contravențional.

Din aceste motive, pe baza articolelor 395, 443, 452-458, 460, 462 și 463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată, -

h o t ă r ă ş t e :

1. **Ion Popa** se recunoaște vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional şi i se aplică sancțiune contravențională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 45 (patruzeci și cinci) ore.

2. Se obligă dl Ion Popa să se prezinte la Biroul de Probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul său, în termen de 5 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, pentru a fi luat la evidență în vederea executării sancțiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Se explică dlui Ion Popa că potrivit prevederilor art. 37 alin. (6) din Codul contravenţional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

4. Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărîrii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească,

prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași.

Preşedintele şedinţei,

Judecător **Dorin CASAPU**